

Koedistrikter og fra den tyffe Sukkerindustri. Den overvættede store Beskyttelse, den høje Udførselspræmie har fremkaldt en kunstig Konkurrence paa dette Omraade, har fremkaldt en Overproduktion, som til syvende og sidst er ved at tage Bys og Lust fra dem, der skulle beskyttes ved alle disse Midler. Det er mit inderlige Ønske, at vi her i Landet maa vedblive at forstaa, at det er ikke ad den Vej, man hjælper Landbruget eller Industrien. Endskønt jeg altsaa ikke tror, at der er nogen Udsigt til at faa noget godt ud af en Forhandling paa Grundlag af dette Lovforslag, vil jeg paa ingen Maade tilraade, at man nægter det Behandling her i Tinget. Jeg mener, at de Spørgsmaal, som bringes frem ved Lovforslaget, altid ere store og væsentlige nok til at kunne kræve en Behandling her. En saadan Behandling vil ogsaa kunne faa Betydning for den endelige Drøftelse af de Spørgsmaal, vi komme til, naar vi faa Toldreformen som Helhed til Behandling, og derfor vil jeg for mit Vedkommende tilraade, at vi henvise dette Forslag til et Udvalg, for at det der kan faa en foreløbig Drøftelse, som jeg ganske vist ikke venter skal føre til noget Resultat, i hvert Tilfælde ikke i Mar og særlig ikke i den Retning, som er betegnet ved dette Lovforslag.

C. Sage: Det ærede Medlem fra Næns (Bernsen) udtalte, at dette Lovforslag vedrører to Ting, der i Virkeligheden ikke have noget med hinanden at gøre. Dette er meget rigtigt. De to Love, som Lovforslaget tilfigter at foretage Forandring i, have samme Fødselsdag; de ere begge af 1ste April 1891, de ere Tvillinger; men heraf følger dog ikke, at deres Gang igennem Livet for al Fremtid skal være knyttet sammen. De to Spørgsmaal, der behandles i §§ 1 og 2, ere uafhængige af hinanden og maa ses saaledes. Det ærede Medlem fra Næns havde Sympati for § 1 og ikke for § 2; der er andre, deriblandt jeg, hvem det gaar omvendt; jeg synes om § 2, men ikke om § 1. Det vil være rigtigt at faa dem løst fra hinanden og gøre dem til Genstand for Behandling hver for sig. Der er saa meget mindre Grund til at knytte dem sammen, som disse to Forslag i Virkeligheden gaa i ganske modsat Retning. Det ærede Medlem. Som sidst talte, har allerede fremdraget, at Overvejelser af og eventuelle Reformers i vor økonomiske Lovgivning som Helhed kunne ventes at staa for Døren. Hvis det er en Hemmelighed, er det i alt Fald en offentlig Hemmelighed, at der tænkes nedstaa en Toldkommission, som kan tage hele

vor indirekte Bestatning under Overvejelse og eventuelt allerede til næste Rigsdagssamling fremkomme med Forslag. Den Holdning, som det da under disse Forhold vil være naturligt for Lovgivningsmagten at indtage, er den rent afventende. I den Retning sigter da ogsaa Lovforslagets § 2. Forslaget gaar ud paa med Hensyn til Olfkatten at blive ved det nu bestaaende og ikke at lade en Forhøjelse træde i Kraft, forinden Spørgsmaalet har været Genstand for fornyet Overvejelse. Forslaget i § 1 gaar derimod ud paa det modsatte, nemlig allerede nu at foregribe Overvejelserne ved at vedtage en Beslutning, som i væsentlig Grad vil præjudicere de Forhandlinger, som forestaa. Allerede af den Grund forekommer det mig, at det naturlige Standpunkt maa være det, naar man intet vil præjudicere, da at slutte sig til Forslaget i § 2, men derimod lade det Spørgsmaal, der berøres i § 1, vente. Jeg skal i øvrigt ikke her gaa nærmere ind paa Spørgsmaalet om den foreslaede Forandring i Suffertolden. Det er jo et rent Beskyttelsesspørgsmaal, der her er Tale om, og det vil vistnok for hver enkelt Vedkommende nærmest blive at bevare i Overensstemmelse med hans personlige Stilling i Henseende til Beskyttelsesteorier og Frihandelsesteorier. Jeg tror ikke, at der er synderlig Anledning til her at komme ind paa disse mere almindelige Betragtninger, og jeg skal derfor ganske lade dette Spørgsmaal ligge; jeg kan kun sige for mit eget Vedkommende, at jeg vil ikke kunne stemme for det, som tilfigtes i § 1. Derimod maa jeg sige nogle Ord med Hensyn til Olfkatten. Det blev allerede — det er nu fire Aar siden — ved Behandlingen af denne Skat fremhævet, her i Tinget, at naar man vedtog foreløbig at indskrænke sig til at fastsætte en Afgift paa 7 Kr. i Stedet for som oprindelig var foreslaet paa 10 Kr. og at lade den yderligere Forhøjelse af 3 Kr. indtræde først 4 Aar senere, var Grunden den, at man ønskede at indvinde Erfaring om, hvorledes denne ny og ganske uprøvede Skat vilde komme til at virke, og det blev fra forskellige Sider udtalt, at de Erfaringer man indvandt, selvfølgelig maatte blive i væsentlig Grad bestemmende for, hvorledes man agtede at stille sig, naar det Tidspunkt indtraf, da den yderligere Forhøjelse af Skatten skulde træde i Kraft. Jeg for min Part har altid erkendt, at jeg ansier Olf for at være et særdeles godt Statteobjekt, og jeg har derfor paa ingen Maade været principiel Modstander af at paalægge en Olfkat, men jeg var blandt dem, som meget stærkt tilraadede at vedtage en Skat,